

לפני מספר ימים,
פגשתי כאן זקנה מרוקאית
אחת, ומכיוון שאני דובר ערבית רהוטה,
שוחחנו על הא ועל דא, על טג'נים וב'שולים, על
מלחים ועל יהודים וכשהיא הרגישה אלי קרובה מאד,
היא סיפרה לי שכבר זמן רב היא מרגישה חלשה, חולה וחסרת
תיאבון.

אמרתי לה שבמקרה יש לנו בקבוצה זוג רופאים, הפגשתי אותה עם הד"ר,
הוא בדק אותה ומיד הבחין שחסר לה B12. אמרתי לה, מסעודה, הד"ר אמר שאת
צריכה לקחת B12 !!!, היא ענתה לי, כפרה עליך מושה, חבל, בישתיים עשרה אני חייבת
לקחת את הנכדה מהמדרסא... אבל בישתיים אני אשתדל...
אבל עם כבר הגענו למרוקאיות אז בדקתי ומצאתי שכאן בקבוצה המרוקאים לא בהכרח נישאו
למרוקאיות... תראו... רפי בן עמי נישא ליווניה... רפי טולידנו לעיראקית... ונחמני בחר באנגליה... היה
כאן מישהו שכן בחר במרוקאית אבל מזמן הוא ברח למרוקו...
כן, חברות וחברים, היו לנו כאן ימים מהנים בחברת אנשים נחמדים, פגישה באמצע החיים, ממקומות כל כך שונים.
למשל... יש לנו נציגות ממסילות, רשפים ומבוא חמה... משם הגיעו מיכל, הליבנים ואבן ההר
ועם בקיבוצים אנו עוסקים אז באו איתנו מקיבוץ אגאדיר אגאדיר הוא קיצור של אורנה, גדי, אירית, דני, יונה ורויטל.
התהדרנו גם בהר ירוק הם הגרינברגים, נהנינו גם ממשפחת החן... ואלוש שצחק, וקיבלנו גם את אייזנהמר פטיש
חזק ומיילדת, ונעמי, רינה ואיקה שהביאו עמן את המשיח... העיקר שלמדנו להתחבר ולהסתגל לכל התנאים
שהוכתבו.
חרשנו כמעט 4000 קילומטרים באוטובוס, גיפים ואפילו על גמלים.
בחרנו וטעמנו בהמון מסעדות ונחנו במיגוון מלונות. ביקרנו נופים מדהימים ונשמנו פסגות הרים.
הועשרנו באופן מעמיק בהיסטוריה, בתרבות ובאומנות המרוקאית ואין ספק שלמדנו המון.
ועל כל הטוב הזה עלינו להודות לאחד, ולא בהכרח למי שחלקכם אולי חושבים... אני מבקש להודות לך
אלי אזולאי על שאיפשרת לו ברוב טובך להגיש את העולם... הרי יצאת ראשון והיית יכול לסגור את
הדלת...

לא יכולנו, יוסי, לייחל למשהו טוב ממך. הברקת בהדרכה ובליווי, מהמפגש בנתבג ועד השנייה האחרונה,
ניצחת על המקהלה הזו בכישרון רב בהמון ידע והמון הומור.
ואם אשאר עוד רגע אחד באוירת חג הסוכות אומר לך בשם כולנו: אתה מלא כרימון. מתוק כתאנה בדבש. חריף
כזית. חד כחיטה ושעורה. עשיר כגפן פוריה. תודה לך, איש יקר.

מטיילי פגאסוס למרוקו מחזור אוקטובר - 2016
שירבט: מוישה ויס

